

[Forsvarsministeren.]

til Danmarks Befrielse ved vor egen Bistand, saafremt det militære Hændelsesforløb i Europa havde krævet en aktiv dansk Indsats af Mænd og Vaaben.

Jeg haaber, at Forsøgene paa at sværte General Gørtz snart maa høre op blandt hæderligt tænkende Politikere, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kan fortsætte sin Kampagne. Men jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har ladet sig friste til at følge i det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Fodspor. I Politik vælger man jo i Almindelighed ikke selv sit Selskab — i saa Fald vilde Selskabet som Hovedregel være langt bedre, end det faktisk er —, men det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har altsaa her valgt sit Selskab. Men det er min Tro, at det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vil finde, at det havde været bedst, om han havde ladet det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen opføre sin slaviske Dans som Solonummer og altsaa uden Partner.

Naar man derfor har efterlyst Konsekvenser i denne Sag — og dermed maa vel menes, at jeg som Forsvarsminister skulde drage den Konsekvens at lade General Gørtz fratræde sin nuværende Stilling —, kan jeg dertil uforbeholdent svare, at jeg paa det Grundlag, der indtil denne Dag foreligger for mig ved Bedømmelsen af den kommanderende General og hans Indsats i de forløbne Aar, paa ingen Maade vilde paatage mig et saadant Ansvar. Og jeg tror, at de ærede Medlemmer i denne Sal, der dengang, da der var Risiko ved at udføre en dansk Gerning for Næsen af Wehrmacht, Gestapo, betalte Spioner og andet Krapyl, fik et Indblik i det af General Gørtz som øverste Chef for Hæren ledede, vidt forgrenede Arbejde, vil give mig Ret i, at det vilde være en ussel Gerning i Dag at fjerne en Mand, der i Danmarks Skæbnetime trofast, modigt og loyalt satte al sin Kraft ind paa at støtte og stive af de legale danske Myndigheder, som kæmpede deres svære Kamp mod den nazistiske Brutalitet.

Andet og mere har jeg ikke at sige om denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte med Udgangspunkt i en Sag angaaende en Kaptajn i Generalstaben forskellige Betragtninger vedrørende det retslige Opør mod de Befalingsmænd, der har faaet deres Sag behandlet af Tjenestemandsdomstolen. Vedkommende Kaptajn havde i nogle faa Maaneder været optaget i Bovrupkartoteket, men blev frifundet af Tjeneste-

mandsdomstolen bl. a. paa Grund af de meget værdifulde Tjenester, han havde ydet i den illegale Modstandsperiode. Da vedkommende Kaptajn under Sagens Forberedelse havde afgivet ikke-troværdige Forklaringer om sit Forhold til D. N. S. A. P., og da Domstolen ikke var kompetent til at paakende dette Forhold, bestemte Krigsministeriet, at Kaptajnen skulde forsættes fra sin særlige Tjeneste i Generalstaben til Tjeneste i sit oprindelige Vaaben, nemlig Artilleriet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mener, at der her skulde være et Angrebepunkt mod Regeringen og vel i særlig Grad mod mig paa Grund af den trufne Afgørelse. Det ærede Medlem udtalte i denne Forbindelse, at det naturligvis var saadan, at det er Aanden fra oven, fra Regeringskontorerne, der virker nedad paa de forskellige Instanser, som skal administrere Lovene, og derfor skulde altsaa Regeringen ikke slippe uden om sit Ansvar.

Jeg tror, det ærede Medlem skulde have sparet sig denne Bemærkning, og hvis det ærede Medlem har nogen Begrundelse for at sigte mig for Forsøg paa at paavirke den Tjenestemandsdomstol, som er nedsat i Henhold til Rigsdagens Beslutning og med det ærede Medlems Stemme, vil jeg bede ham om at bevise sin Sigtelse. Forblommede Talemaader kan her ikke gøre det. Jeg beder altsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremlægge Bevis for sin Beskyldning. Den Aand, som hele denne Lovgivning om Retsopgøret, ogsaa mod militære Befalingsmænd, hviler paa, er jo indblæst af Rigsdagen gennem enstemmig Beslutning. Jeg har derfor den Opfattelse, at det vilde være et Overgreb mod Lovgivningsmagten, hvis man fra Administrationens Side paa disse Felter vilde til at spille Overdommer. I Henhold til Rigsdagens udtrykkelige Beslutning er der nedsat et særligt Organ til Afgørelse af disse Spørgsmaal, og Tjenestemandsdomstolens Afgørelse maa, som enhver anden Domstols Afgørelse, ubetinget følges og bør derfor principielt heller ikke skærpes eller mildnes ved supplerende administrative Bestemmelser.

Det er den Retningslinie, der ufravigelig er fulgt fra min Side, og jeg tror, at den har Tilslutning fra Rigsdagen, idet enhver anden Fremgangsmaade dels vilde være i Uoverensstemmelse med Rigsdagens Forskrifter og dels vilde bringe Løshed og Vilkaarlighed ind i de Forhold, der her skal paa-dømmes.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen.